

men, mine Herrer, det er langtfra Tilfældet. Hvor der er en tæt Befolkning, er som oftest den store Arbejdsklasse tilstede, men hos den ligger Formuen ikke; den findes snarere, hvor der ikke er overbebygget, hvor de store Kapitalister og Fabrikanter boe. Vi kunne finde mange Fisserleier, som ere oversyldte med Beboere; men det er ikke der, Formuen maa søges. Man har sagt, at Formuen staaer i Forhold til Befolkningens Tæthed paa det dyrkede Areal, men hvad forstaaes ved det dyrkede Areal? Det er vel opgivet i de Indberetninger, som indsendes til det statistiske Bureau, men jeg troer dog, at de Fleste vide, med hvilken Tæthed disse Indberetninger gives, og hvor forskjelligartede de ere. Et Sted forstaaer man ved det dyrkede Areal, hvad der er under Ploven, et andet Sted forstaaer man ogsaa derunder Engene, som paa visse Steder spille en overordentlig stor Rolle. Jeg skal villig erkende, at Udvalget har gjort sig en overordentlig Uleilighed med at fremsætte et Princip, som kunde bruges, men jeg troer, at vi vilde gjøre stor Uret, hvis vi som Basis for en Indkomstskat vilde tage den Fordeling, her er foreslaaet, nemlig efter Hartkornet, Befolkningens Tæthed og Folketallet. Efter den Tabel, Udvalget har givet os, skal for Exempel Præstø Amt efter Forholdstallet udrede 39,500 Rd.; medens Ringkjøbing Amt skal udrede 22,100 Rd., men maaskee have 3—4—5 Mænd i Præstø Amt en ligesaa stor Formue som hele Befolkningen i Ringkjøbing Amt, og dog er der kun en Forskjel af 17,000 Rd. mellem de 2 Summer, som de Amter skulle udrede; det er dog virkelig en Feil. Jeg troer, at en saadan Fordeling medfører en ligesaa stor Uretfærdighed som den, der er paataent ved det oprindelige Lovudkast, efter hvilken en Mand, som Intet eier, dog skal svare Krigsskat. Det er vel senere sagt, at Amtsraadet efter Skjøn kan fordele $\frac{1}{4}$ af det oprindelige Beløb paa de enkelte Kommuner, hvor der maatte være en forholdsvis stor Formue; men naar der f. Ex. er Tale om et Beløb af 20,000 Rd., er der kun 5,000 Rd. at fordele paa den Maade, og man kan let komme til det Resultat, at Formuen paa enkelte Steder maaskee ikke bestaates med 1 pCt., medens den paa an-

dre Steder bestaates med 6 à 7 pCt.; jeg troer ikke det vil være heldigt at begynde med en saadan Fremgangsmaade. Naar man kan paa- vise, hvor Formuen maa søges, og hvor stor den omtrent er her i Landet, saa kan man sig, hvormeget der kan udskrives af den, men vi vide ikke, hvor den er, vi kunne derfor ikke ramme den, og handle altsaa iblinde. — I Kjøbenhavn er der en Skattebasis, hvorpaa der uden at forurette Noget kan udskrives 3 pCt., men det er ikke Tilfældet paa Landet. I Henhold til, hvad jeg har ytret, og hvad den ærebe Ordfører navnlig saa klart udviklede, kan jeg altsaa ikke gaae ind paa en Indkomstskat, da der ikke foreligger Nogetsomhelst, hvorpaa man kunde bygge en saadan; men det er muligt, skjøndt ikke afgjort, at der paa det Grundlag, som det af Regjeringen forelagte Lovudkast giver, senere kan dannes en Indkomstskat. Jeg skal gjentage, at det er den retfærdigste Skat, man kan faae, men man kan ikke indføre den, før man har et Grundlag for den. (Sonnebech: Saa faae vi den aldrig!) Jo, naar vi blot arbeide hen til at faae en Basis derfor, ville vi nok komme til en Indkomstskat; naar vi blot kunde faae Rundskab om, hvilken Formue eller Indtægt der er i hele Landet udenfor Agerbruget, var der gjort et stort Skridt fremad, thi Indtægten af Agerbruget kunne vi let komme til Erkjendelse af. — Forøvrigt vil jeg tillade mig at henstille til den ærebe Minister, om det ikke vilde være rigtigere, at vi istedetfor fremtidig at udskrive Krigsskat, tog Udgiften paa en anden Maade. Det er en Kjendsgjerning, at der behøves Penge, og jeg er overbevist om, at Ingen vil nægte, hvad der skal til; men jeg troer heller ikke, at det er nødvendigt, at Alt paalignes den nuværende Generation. Det er ikke for os selv alene vi kjæmpe, det er tillige for vore Efterkommere, og derfor troer jeg, der kunde være Grund til ved Laan med en vis Amortisation at søge at staffe de fremtidige Udgifter tilveie. Vi have ialtsald et godt Pant at byde, dersom et saadant skulde være nødvendigt.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne for idag. Næste Møde vil blive af-